

सर्गः ६

उपहितं शिशिरापगमश्रिया कुसुमजालमशो
 भतकिंशुके। प्रणयिनीव नखक्षतमण्डनं प्रमदयाम
 दयापितलज्जया ॥ ३३ ॥ सुवदनावदनासवसम्भू
 तस्तदनुवादिगुणः कुसुमोद्गमः। मधुकरैरकरोन्म
 धुलोलुपैर्वकुलमाकुलमायतपङ्क्तिभिः ॥ ३४ ॥

उपहितमिति । शिशिरापगमस्य वसन्तस्य श्रिया शोभया
 किंशुके तदाख्य वृक्षे उपहितमर्पितं कुसुमानां पुष्पाणां जालं
 समूहः अशोभत किमिव मदेन यापिता गमिता लज्जा यस्या
 स्तया प्रमदया स्त्रिया प्रणयिनि पत्यावर्पितमाद्रं यन्नखक्षतं
 तदेव मण्डनं भूषणमिव ॥ ३३ ॥ सुवदनेति कुसुमानां पुष्पाणां
 मुत्करः समूहो मधुकरैर्भ्रमरैर्वकुलं तदाख्यवृक्षमाकुलम
 करोत् किं कुसुं सुवदनायानायिकाया वदनस्य मुखस्यासवेन
 मद्येन संभृतो जनितः पुं किं कुं तस्यासवस्यानुवादी सदृशो
 गणो यस्य सः किं मधु मधुलोलुपैर्मकरन्दस्य लुब्धैः पं किं
 मं आयता दीर्घा पङ्क्तिर्येषां तैः ॥ ३४ ॥